

Tanquen en cinc anys a Girona 72 granges de vaques de llet

- Per contra, ha crescut un 50% la llet produïda i lliurada entre l'abril del 2015 i el mateix mes del 2020
- El sector ho està passant malament perquè s'ha incrementat molt el preu de la matèria primera

Tanquen en cinc anys a Girona 72 granges de vaques de llet.

IMMA BOSCH - GIRONA

El sector lleter no acaba d'aixecar el cap. Des de fa uns mesos que el preu de la matèria primera, com ara el cereal, s'ha incrementat considerablement. A això se li

afegeix que el preu de la llet continua a preus baixíssims (uns 32 cèntims d'euro per litre) –per sota del que recomana l'Observatori del Boví de Llet (34,5 cèntims) i evidentment també molt inferior al preu

---

El sector demana al consumidor que no compri llet barata

---

que cobren els ramaders d'altres països europeus (uns 38 cèntims)–. Tot això està “afogant” els productors de llet. Les explotacions gironines i catalanes ja no son rendibles i algunes –sobretot les més petites– s’han plantejat més d’una vegada tirar la tovallola i tancar.

De fet, aquests últims cinc anys hi ha hagut un munt de tancaments. L’abril de l’any passat, segons dades del Departament d’Agricultura, a les comarques gironines hi havia un total de 185 granges de vaques de llet, un 28% menys de les explotacions que es van comptabilitzar aquest mateix mes de l’any 2015, que en tenia 257. És a dir, la demarcació ha perdut en cinc anys 72 granges de vaques de llet. I els tancaments continuen. Segons Unió de Pagesos, en aquest últim any ja s’han tancat set explotacions més.

Ara bé, aquests tancaments no s’han traduït en menys producció, tot al contrari. A la demarcació ha crescut un 59% la llet produïda i lliurada en aquests últims cinc exercicis (aquí no hi ha comptabilitzada la llet que s’elabora i es ven directament). L’abril de l’any passat es van produir i lliurar a la demarcació de Girona 23.827.700 litres de llet quan el 2015 van ser 14.968.941 litres. Aquest increment és general a tot Catalunya (+11% en cinc anys): menys explotacions, més grans i més producció de llet.

Per evitar el degoteig de tancaments i “la mort” definitiva del sector, segons els sindicats agraris Unió de Pagesos i JARC, cal que el Ministeri d’Agricultura fixi un preu mínim per a la llet. Però, segons el responsable nacional del sector de la llet d’Unió de Pagesos, Marc Xifra, el ministeri “no ha fet els deures” perquè “els contractes no estan referenciats enlloc” i deixa que sigui la indústria làctia i les empreses de distribució comercial les que acabin marcant els preus. “Al final, el problema que tenim en els àmbits català i estatal es diu marca blanca, que representa un 55% de la llet que es ven a l’Estat espanyol i que els supermercats utilitzen com a producte reclam”, explica Xifra. Tant Xifra com el representant de JARC, Josep Maria Lleal, pensen que no s’hauria de permetre que es pogués vendre als supermercats un litre de llet per sota dels 90 cèntims d’euro, i en canvi sovint s’ha vist preus “in-

feriors als seixanta cèntims”. Aquí Xifra critica cadenes com ara Mercadona –aquest grup sol té una quota de mercat d’un 28%– perquè és la distribució la que acaba establint el preu que paga el consumidor”. “La distribució afegeix tensió als preus a la baixa i produeix un greu impacte a la primera baula de la cadena, els productors de llet”, diuen des d’Unió de Pagesos.

Fixar els preus

És per això que els responsables dels dos sindicats demanen a l’administració catalana i a l’estatal que siguin valentes i que impedeixin que els preus a què es compra la llet estiguin per sota dels costos de producció. També demanen responsabilitat al consumidor i que no compri llet a 58 cèntims perquè, segons Lleal, “entre tots estan matant el producte”. “El consumidor hauria de tenir clar que si la llet es ven a un preu tan baix és a còpia d’estrangular el productor; hi ha molt de treball al darrere d’un litre de llet. La distribució mai mira cap amunt, al contrari, sempre mira cap avall”, diu Lleal.

En el que no es posen d’acord els dos sindicats és en el nombre de caps de bestiar que ha de tenir una explotació. Unió de Pagesos pensa, i ho ha demanat al Departament d’Agricultura de la Generalitat, que el nombre de caps de bestiar en una explotació lletera s’hauria de limitar a 300 amb l’objectiu d’aturar la desaparició de més granges competitives, tenint en compte les dificultats d’aquestes davant la negativa de la indústria a comprar-los el producte. “La consellera Jordà es va comprometre a aplicar aquesta mesura, tot i que encara no s’ha fet ni un sol pas en aquest sentit, motiu pel qual el sector lleter d’Unió de Pagesos se sent decebut i enganyat”, manté el sindicat agrari.

En canvi, JARC no creu que s’hi hagi de posar límits, perquè això “és una immoralitat”. “No s’entén que en una economia de mercat vulguin posar limitacions”, comenta.

LES XIFRES

32

cèntims
és el que cobra el
productor per litre de
llet quan l'Observatori
del Boví de Llet
recomana que siguin
34,5 cèntims.

LES FRASES

28%

d'explotacions
de vaques de llet s'han
perdut en cinc anys a la
demarcació de Girona.
L'abril del 2020 hi
havien 185 granges.

300

és el nombre
de caps de bestiar que,
segons Unió de Pagesos,
haurien de tenir com a
màxim les explotacions
de vaques de llet.

**El consumidor hauria de tenir clar que si
la llet es ven barata és a còpia
d'estrangular el productor**

Josep Maria Lleal

REPRESENTANT DE JARC

El Ministeri d'Agricultura no ha fet els deures, perquè els contractes encara no estan referenciats enlloc

Marc Xifra

RESPONSABLE NACIONAL DEL SECTOR DE LA LLET D'UNIÓ DE PAGESOS

“És sacrificat i a sobre no t'hi guanyes la vida”

IMMA BOSCH

En Pau Barnés és un jove que està al capdavant de Can Gimferrer, una explotació de Caldes de Malavella d'entre 130 i 140 vaques de llet. Barnés reconeix que l'augment del cost del pinso i que el preu de la llet no hagi pujat des de fa molt temps els està perjudicant molt. “Ara paguem el pinso 10 cèntims més car i, en canvi, el preu de la llet no es mou”, diu Barnés, que sentència que “si molt t'escanyen al final et maten”. Al parer de Barnés, l'administració espanyola “ignora absolutament el nostre sector i no fa res per ajudar els ramaders”. I explica que el sector se sent impotent quan veu que a la resta d'Europa els productors cobren la llet a uns sis cèntims més per litre que el que es cobra aquí.

Per Barnés, la solució per al sector és que s'estableixi d'una vegada un preu mínim de la llet i així “potser els mes joves es plantejarien quedar-se a les explotacions”. “Els joves no ho veuen gens clar. És sacrificat i a sobre no t'hi guanyes la vida”, comenta. El responsable d'aquesta explotació de Caldes de Malavella considera que “hi ha un abús

de poder de la distribució”, a la qual l’únic que li interessa “és incrementar el seu compte de beneficis”.

El jove creu que si les coses continuen així acabaran tancant moltes més explotacions que les que ho han fet fins ara. “L’any 2000 hi havia unes 4.000 explotacions de vaques de llet a tot Catalunya i en canvi ara ja només en queden unes 400”, comenta. El ramader assegura que “això és la mort del sector i, tal com pinta el panorama ara, d’aquí a pocs anys no hi haurà granges de llet”.

Can Gimferrer pertany a la Cooperativa Lletera Campllong i “la llet els vens a ells”. Lletera Campllong té la seva pròpia marca de llet; però, com que fa pocs mesos que ha sortit al mercat: “Encara tenim una quota de mercat petita.”

“Si desapareixem, la llet haurà de venir de fora”

IMMA BOSCH

Eduard Aymerich és el responsable de Can Thió de Franciac, una explotació d’uns 400 caps de bestiar –unes 200 vaques de llet adultes i la resta de cria i engreix–. Reconeix que el sector té ara un problema greu perquè els marges econòmics que tenen són molt reduïts. Això és culpa, segons Aymerich, que la “matèria primera ha pujat un 25% i per tant el litre de llet s’ha encarat uns tres cèntims que “no ens han apujat”. Diu que no es queixa, però, que s’hagi apujat el preu del cereal, sinó que no hagi repercutit en el que paguen als productors de llet. “No podem produir llet de qualitat amb un entorn com el que tenim, amb un teixit agrícola i ramader com el que hi ha Catalunya amb aquests preus”, manté el ramader.

Aymerich pensa que tal com estan les coses s’hauria de tornar al model de granges que hi havia quinze anys enrere: més petites, familiars i més sostenibles. “No volem poques granges i molt grans. Crec que va més bé que estigui una

mica repartit per enriquir el territori”, comenta Aymerich, que manté que “no s’han de deixar perdre més explotacions perquè, si desapareixem, la llet haurà de venir de fora”. També és del parer que al supermercat no s’hauria de trobar llet per sota dels seixanta cèntims, “perquè qualsevol altre producte val més diners i es compra igual”. Can Thió ven a Llet Nostra, “una marca catalana i d’aquí” perquè “la marca blanca ens està ofegant”.